

Η ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Πώς ηττήθησαν οι συμμαχικοί στόλοι καὶ στρατοὶ

εἰς μίαν πολύνεκρον προσπάθειαν τραγικῶν περιπετειῶν

*Α. Μ. Σελίδα 44
1925*

Τί φέρουν διὰ πρώτην φοράν εἰς φῶς αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ ναυαρχείου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ἡ Τιτανομαχία τῶν Δαρδανελίων εἶνε ἡ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια τῶν συμμαχῶν, δ-

τὴν πείσιμον ἀνταποκρῆν τοῦ κυβερνήτου τοῦ «Μπουβέ», τὴν ἴσον ἠρωϊκῆν, ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοτείου του, ὁ πλοίαρχος Α. Ντό

μὴ θαυμάσω τὸν ἠρωϊσμό του καὶ νὰ μὴ αισθάνομαι υπερῆφάνεον γὰρ τὴν οἰμῶδη μου!...
— Ἄ! Ἐκείνη ὁ σκυθρωπὸς Ντό

Ἐν τούτοις, ὁ ὑποναύαρχος Γκεπράτ μετ' ὀλίγον ἐπέλευσε τὸ ἀτίβασον πολεμικὸν καὶ διέταξε νὰ ρίθουν ἕναν ἀσφαῖρον κανονιοβολισμὸν εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ πεισιμονος Ραζῶ. Ἡ διαταγὴ του λοιπὸν ἐξετελέσθη, ὅταν αἴφνης ὁ κυβερνήτης τοῦ «Μπουβέ» ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὑποναύαρχου Γκεπράτ, καὶ ὅπως τὰ δύο πολεμικὰ εὐρίσκοντο τὸ ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου, τοῦ ἐφώνασε:

— Σὰς γαιρετῶ, κύριε ναύαρχε!
— Ραζῶ, τοῦ ἐφώνασε τότε καὶ ἐκείνος, εἰσθε ἀξιογάμητος, εἰσθε γενναῖος, μὰ μπορεῖτε ὑποθέτω νὰ ὑπακούσετε στὴν διαταγὴ μου! Εἶνε εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας πού διέταξα νὰ μὰς ἀκολουθήσετε. Τί περιμένετε;

— Ἐγὼ δὲ δικη, κ. ναύαρχε! Τοῦ ἀπήντησεν ὁ κυβερνήτης τοῦ «Μπουβέ». Μὰ ἤμουν τόσο ἀπαιχολημένος μ' αὐτὸ τὸ καταραμένο φρούριον τοῦ Ναμαζιέ, ὥστε δὲν οὐλοῦντο οὐδὲν τίποτε ἄλλο! Ἄφιστέ με, λοιπὸν, ν' ἀδείασω τὰ κανόνια μου ἐπάνω στὸ Ναμαζιέ καὶ κατόπιν θὰ περὶ ἀκολουθήσω αὐτῶς...

ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΩΝ στρατευμάτων εἰς τὸν Βόσπορον

πως ἀπὸ τοῦ 1915 κρίνουσαν τὴν τύχην τοῦ πολέμου, παραβιάζοντες τὰ Στενά καὶ καταστρέφοντες τὸν τουρκικὸν στόλον, ἴδιως τὸ «Γκαίμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» τὰ ὁποῖα εἶχον καταφύγει εἰς τὸν Βόσπορον.

Ἡ ἱστορικὴ ὁμῶς αὕτη ἐπίθεσις κατὰ τῶν Δαρδανελίων, ὅπως ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὴν ἐξιστορήσιν τῶν κατωτέρω γεγενημένων ἐκθέσεων τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ ναυαρχείου ὑπῆρξεν ἀτυχῶς μίαν τραγικὴν σειρά ἀπὸ ἀτελείωτους ἐκπτώμας, ἀνευ οὐδεῶς θετικοῦ ἀποτελέσματος.

Περὶ τὸν νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ὑπῆρξεν ἐξ ἄλλου, ὡς γνωστὸν, ἡ αἰτία τοῦ βαθυτάτου ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ τῆς χώρας μας.

Τὴν 18ην Μαρτίου τοῦ 1915 λοιπὸν τὰ ἀγγλικά καὶ τὰ γαλλικά πολεμικὰ ἤρχισαν τὴν ἐπίθεσιν τῶν κατὰ τὸν τουρκικὸν φρούριον τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ σφοδρῶτατος πυρός τῶν ἀπέκλειον τὴν εἴσοδον τῶν Στενῶν. Τὰ γαλλικά βοήθηκα, ὑπὸ τὸν ὑποναύαρχον Γκεπράτ εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακῆν, ὑπέστησαν δὲ τρομακτικὰ ἀβάρια καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ συμπτυθοῦν.

Ἐξ αὐτῶν ὁμῶς, τὸ ἠρωϊκὸν «Μπουβέ» ἐξηκολούθει νὰ βάλῃ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ φρουρίου Ναμαζιέ, ἀρνούμενον νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ὑποχώρησεως.

Πλεον, ἕνας σκυθρωπὸς ἀξιοματικὸς ὁ ὁποῖος δὲν ἐγελῶσε ποτὲ, ἐπλησίασε τὸν ὑποναύαρχον Γκεπράτ καὶ τοῦ εἶπε, σκανδαλισμένως:

— Ἐγὼ; Ἀπόρρηε ἂ ναύαρχος Γκεπράτ. Κάθε ἄλλο φίλε μου.

Πλεον, ὅταν θὰ ἴδῃτε λοιπὸν τὸν Ραζῶ, μετὰ τὴν ναυμαχίαν δὲν θὰ τοῦ εἴπητε τίποτε; Ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸν ἐπιπλήξετε...

— Ἐγὼ; Ἀπόρρηε ἂ ναύαρχος Γκεπράτ. Κάθε ἄλλο φίλε μου.

Ο ΜΟΝΟΧΕΙΡ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΚΟΥΡΩ παρασημοφορεῖ τὸν Γάλλον στόλαρχον τῶν Δαρδανελίων ναύαρχον Γκεπράτ διὸ τὴν δρᾶσιν του εἰς τὰ Στενά

βερνήτην τοῦ «Μπουβέ», κ. ναύαρχε! Τί ἀειθαλῆτος ἀνταποκρῆ! Ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ πειθαρχῇ στὴν διαταγὴν τῆς ὑποχώρησεως!...
— Πράγματι, ἀγαπητέ μου, τοῦ ἀπήντησε τότε ὁ ναύαρχος Γκεπράτ, μὰ τί θέλετε, δὲν μπορῶ νὰ

φανατίζομαι ὅτι θὰ εἶμαι πολὺ συγχαρῆ! Τί ἀειθαλῆτος ἀνταποκρῆ! Ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ πειθαρχῇ στὴν διαταγὴν τῆς ὑποχώρησεως!...
— Πράγματι, ἀγαπητέ μου, τοῦ ἀπήντησε τότε ὁ ναύαρχος Γκεπράτ, μὰ τί θέλετε, δὲν μπορῶ νὰ

Ἐπεὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ἐπιθέσεως ἠναγκάσθη τὸν ναύαρχον Γκεπράτ νὰ ἀποβιβᾷ τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν ἐπὶ τὴν ἀσφαῖρα, προσέκρουσεν αἴφνης ἐπὶ μίᾳ νάρκῃ καὶ κυριολεκτικῶς ἐξέκοιλιάσθη. Ἐντὸς 45 δευτερολέπτων τὸ ἠρωϊκὸν πολεμικὸν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, παρουσίον εἰς τὸν Βυθὸν εἰκοσιν ἀξιοματικῶς ἐπὶ εἰκοσιν ἔξ καὶ 640 ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνδρᾶς τοῦ πληρώματος ἐπὶ 700!... Οἱ περισσότεροί ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατῴρθωσαν νὰ ἐπιπλεύσουν, περιουσιολόγησαν ἀπὸ τῆς βάρκης τῶν ἀγγλικῶν πολεμικῶν «Πρίγκηψ Γεώργιος» καὶ «Αγαμέμνων».

Ἐνας δὲ ἀπὸ τοὺς ναυαγούς αὐτούς, ἕνας νεαρῶτατος ναύτης, σωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ ἐκείνην τὴν τραματικὴν καταστροφήν, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑποναύαρχου Γκεπράτ, ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιόν του, εἶσι ὅπως ἔβραχν τὰ νεῦα ἀπὸ ἐπάνω του. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ναύτης ἦτο δόξαρος!

— Τί εἶπες; Γιατί εἶσαι τόσο εὐχαριστήμενος; Τὸν ἠρώτησεν ὁ ἀρχηγός του.

— Ἐ, λοιπὸν, κύριε ναύαρχε, τοῦ ἀπήντησεν ἐκείνος, μπορεῖτε νὰ με πιστέψετε. Σὰς διαβεβαιῶ πᾶς μὴ νάρκη δὲν εἶνε καὶ τόσο ἐπικίνδυνη, ὅσο νομίζετε!...

Ὁ νεαρὸς ναύτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπίστευε ὅτι θὰ ἐπεζούσε τῆς ἀπει-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἀπὸ τὰ κατο...

